

Határtalanul! 2024

Szakmai beszámoló

A megvalósult utazás időpontja: 2025.06.11- 2025.06.16.

A program rövid bemutatása:

Iskolánk 7. évfolyamos tanulóival hat felejthetetlen napot töltöttünk el a történelmi Magyarország területéhez egykor tartozó régiókban: a Partiumban, Erdélyben és Székelyföldön. Utazásunk során bejártuk a Keleti-Kárpátok természeti szépségeiben gazdag vidékeit is. A lenyűgöző tájak mellett számos történelmi és kulturális jelentőségű helyszínt is felkerestünk, amelyek mélyebb betekintést adtak a magyarság múltjába és hagyományaiba. Minden látogatott helyszínen hangsúlyt fektettünk a történelmi háttér, a kulturális jelentőség és az adott terület jellegzetességeinek megismerésére.

Kiemelt élmény volt a határon túli magyar közösségekkel és testvériskolák diákjaival való találkozás, amely erősítette a tanulók nemzeti identitását és összetartozás-érzését. A diákok aktívan részt vettek a programokon, figyelmesen hallgatták az ismertetőket, és nyitott érdeklődéssel fordultak a látnivalók felé. A kirándulás során barátságok mélyültek el, újak születtek, és a közösség egésze is összetartóbbá vált. A tanulók segítőkészek, türelmesek és empátikusak voltak egymással szemben.

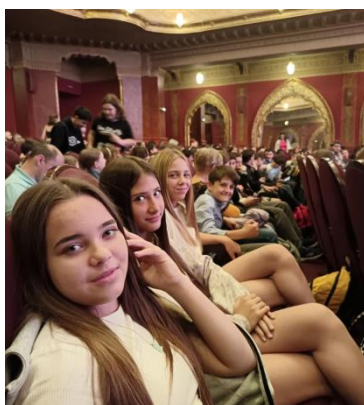
Előkészítő óra:

Az utazást megelőzően, 2025. május 20-án, egy előkészítő foglalkozás keretében PPT-prezentáció segítségével ismertettük a tervezett útvonalat és programokat. Ezen az alkalmon a szülőket is tájékoztattuk az utazás részleteiről és a szükséges tudnivalókról. A tanulók ezen a napon kapták meg a feldolgozandó témákat, amelyekről kiselőadások formájában számoltak be az út során.

Rendhagyó óra:

2025. 05.27-én az Uránia Nemzeti Filmszínház, Díszterem-ben tartották „Külhoni magyarok” címmel, melynek témája - különbségek és hasonlóságok a magyarországi és külhoni magyarok között. Az előadó Dr. Kántor Zoltán

Ezután ellátogattunk a Szent István Bazilikához, a Parlamenthez és a Trianoni emlékműhöz.

1.nap. 2025. június 11. szerda

Már korán reggel útnak indultunk – mindenki nagyon várta az első nap kalandjait. Az első állomásunk Déva vára volt. Már messziről impozánsan magasodott fölénk a hegy tetején álló rom, és ahogy egyre közelebb értünk, mindannyian tudtuk: nem lesz könnyű dolgunk. A várhoz vezető út egyre meredekebb lett, de a gyerekek lelkesen és jókedvűen mászták meg a kaptatót. Aki felért, megérdemelten gyönyörködhetett a kilátásban: alattunk elterült Déva városa, körülöttünk pedig Erdély dombjai és hegyei.

Ezután Vajdahunyadra indultunk, ahol Erdély egyik legismertebb vára várt ránk. A Vajdahunyadi vár már kívülről is mesébe illő látványt nyújtott tornyaival, boltíveivel és hídjával. Odabent a gyerekek ámulva járták be a termeket és folyosókat, közben pedig megismerkedtünk a vár történetével, Hunyadi János és a Hunyadi család örökségével. Sokakat lenyűgözött a lovagterem, másokat a börtönrész vagy a kilátás a várfalról fogott meg – igazi időutazás volt ez a látogatás.

Délután Segesvárra érkeztünk, ahol különleges pillanatok vártak ránk: találkozás a testvériskola diákjaival. Meleg fogadtatásban volt részünk, hamar kialakult a közvetlen hangulat a gyerekek között a korábbi ismeretség miatt. Ezután közösen indultunk felfedezni a várost. A történelmi séta során megismertük Segesvár híres óratornyát, a Diáklépcsőt, a fedett fahidat és a városfal régi bástyáit. A színes házak, macskaköves utcák és a múltat idéző épületek mintha egy régi mesébe vezettek volna minket. Közben sok érdekességet hallottunk a város történetéről, többek között arról is, hogy itt született Vlad Tepes – a későbbi Drakula-legenda alapja.

A nap végére elfáradva, de élményekkel tele érkeztünk meg a szállásra. A vendéglátóink mosollyal és finom vacsorával vártak minket – ettől otthonos, meleg hangulat uralkodott el mindenkiben. Este még sokáig beszélgettünk a nap eseményeiről, és izgatottan vártuk, mit tartogat számunkra Erdély a következő napokon.

2.nap. 2025. június 12. csütörtök

A mai napot hajnalban kezdtük egy andezitbánya meglátogatásával. Bár nem dolgoztunk a bányában, már a korai kelés is fárasztónak bizonyult. A bányalátogatás során érdekes információkat tudtunk meg a kőzetekről és a bányászat folyamatáról.

Ezután a Zeteváraljai víztározóhoz utaztunk, ahol egy kellemes sétát tettünk a gát tetején, élvezve a kilátást és a friss levegőt. Zetelakán helyi különlegességeket kóstoltunk – házi lekvárt, zakuszkát és szörpöket –, amelyek igazi gasztronómiai élményt nyújtottak.

Délután Székelyudvarhelyen megkoszorúztuk II. Rákóczi Ferenc szobrát a szoborparkban, majd az Alexandra cukrászdában közösen felkoszöntöttük Prikler Dórát születésnapja alkalmából.

Ezt követően Szelykefűrdőn megcsodáltuk Mini Erdély makettjeit, majd ellátogattunk Orbán Balázs sírjához, ahol koszorút helyeztünk el. Farkaslakán is tiszteletünket tettük: megemlékeztünk a Trianoni emlékműnél és Tamási Áron sírjánál.

Korondon kézműves foglalkozásokon vettünk részt – kipróbálhattuk a korongozást és a taplász mesterséget –, emellett megismerkedtünk a székely kapuk történetével is, és vásárolhattunk helyi termékeket.

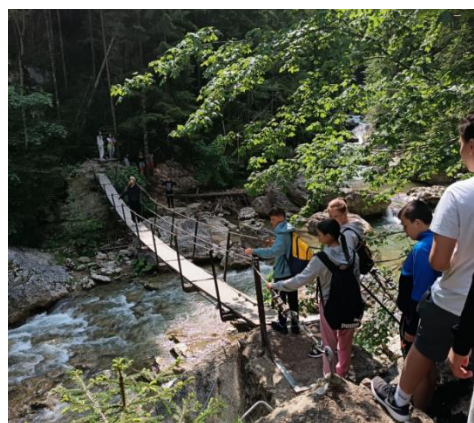
Végül Szovátra érkeztünk, ahol körbe sétáltuk a festői szépségű Medve-tavat, ezzel méltóképp zárva egy élményekben gazdag, tartalmas napot.

A mai napunk is tartalmasan indult – reggel a Gyergyóújfalui Elekes Vendel Általános Iskola vendégszeretetét élvezhettük. A helyi gyerekek már vártak bennünket, és hamar feloldódott a kezdeti bátortalanság, amikor kezdetét vette a barátságos focimeccs. A közös játék, a nevetés és a biztatás gyorsan összekovácsolta a két iskola diákjait.

A délelőtti program után útnak indultunk a természet felé, hiszen a Békás-szoros várt ránk. Már az odavezető út is lenyűgöző volt – sziklafalak, mély szurdokok, zúgó patakok kísérték bennünket. A szorosban tett túra igazi élmény volt: kanyargós ösvényeken haladtunk, közvetlenül a hatalmas kőfalak árnyékában, miközben idegenvezetőnk izgalmas történeteket mesélt a hely kialakulásáról, legendáiról és természeti értékeiről.

A túra egyik fénypontja az a tanösvény volt, amely a két látványos függőhídhöz vezetett. Az ösvény meredeken kapaszkodott felfelé a sziklák között, így igazi kalanddá vált az út – néhol korlátba kapaszkodva, máshol egymást segítve jutottunk előrébb. A függőhidakról fantasztikus panoráma nyílt a szorosra és a vízesésekre, sokaknak ez volt a nap csúcspontja.

Innen tovább indultunk a Gyilkos-tóhoz, amely nevét és legendáját már sokan ismerték a gyerekek közül – de most első kézből, egy helyi idegenvezetőtől hallhattuk a tó tragikus

eredetének történetét. A víz felszínéből kiálló fatörzsek valóban különös látványt nyújtanak, és a tó csendje, nyugalma mély hatást gyakorolt ránk. Sokan hosszasan elidőztek a partján, nézelődve vagy csak elmerülve a táj szépségében.

A nap zárásaként a Sűgő-barlang felfedezése következett – fejlámpákkal felszerelve merültünk alá a föld alatti világba. A barlang járatai között haladva megcsodáltuk a cseppköveket, különleges formákat és meghallgattuk a barlang „sűgő” hangját, amit a légmozgás okoz. A legizgalmasabb pillanat kétségkívül az volt, amikor denevérekkel találkoztunk – de mindenki bátran folytatta az utat.

Késő délutánra, kissé elcsigázottan, de élményekkel tele tértünk vissza a szállásra. Egyértelmű volt, hogy ez a nap is felejthetetlen emlék marad – barátságokkal, természeti csodákkal és kis bátorságpróbákkal gazdagodtunk.

4. nap 2025. június 14. szombat

Ma kora hajnalban indultunk Brassó mellé, hogy részt vegyünk a híres Hétlétra-szurdok túrán.

A túra során a patak megemelkedett vízszintje miatt saját kezűleg kellett átkelőt építenünk – köveket, ágakat, farönköket használtunk. Igazi csapatmunka volt, mindenki hozzájárult a magáét. Felfelé húztuk egymást, biztattuk azokat, akik bizonytalanabbak voltak, lefelé pedig fogtuk egymás kezét, ügyeltünk arra, hogy senki se csússzon meg. A Hétlétra meredek létráin való átkelés egyszerre volt kihívás és élvezet – és a végére nemcsak a táj, de egymás támogatása is maradandó emlék maradt.

Délután tovább utaztunk, hogy meglátogassuk a Szent Anna-tavat, megismertük a tó keletkezésének történetét: megtudtuk, hogy egy kialudt vulkán kráterében gyűlt össze az eső- és olvadékvíz, így hozva létre ezt a különleges, kristálytisza vizű tavat. A tó közelében fekszik a Mohos tőzegláp, megismertük különleges növényvilágát. Vastag tőzegrétegét megfigyelve megtapasztalhattuk, hogyan alakítja át a természet az évezredek során saját környezetét.

A nap végére már azt hittük, minden izgalmat átéltünk – de visszafelé sétálva a buszhoz valami egészen különleges történt: anyamedvét láttunk a bocsával. A csendben és tisztelettel figyeltük őket, ahogy az erdő szélén haladtak. Ez a ritka pillanat mély nyomot hagyott mindannyiunkban – egyszerre volt lenyűgöző és tiszteletet parancsoló. A természet közelsége még inkább megérintett minket.

Ez a nap nemcsak túráról és tanulásról szólt, hanem az ember és természet kapcsolatáról, az összefogásról és a közösen megélt élményekről. Felejthetetlen emlékekkel tértünk vissza – testben kicsit fáradtan, de lélekben teljesen feltöltődve.

5. nap 2025. június 15. vasárnap

Egy csodálatos napot tölthettünk együtt gyerekekkel Csíkszeredán, ahol élményekben gazdag kirándulásban volt részünk. Elsőként a város egyik legismertebb műemlékét, a **Mikó-várat** látogattuk meg. A várfalak között sétálva a gyerekek megismerkedhettek Székelyföld múltjával, és szinte maguk előtt látták megelevenedni a történelmet. A Mikó-vár nemcsak egy régi épület, hanem élő történelemóra is volt számunkra, ahol megérezhettük az évszázadok súlyát.

A vár után a közeli Millenniumi templomhoz sétáltunk, ahol elcsendesedve csodáltuk meg az épület szépségét. A templom nemcsak a város egyik különleges ékköve, hanem lelki feltöltődést is nyújtott mindannyiunknak.

Délután Csíksomlyóra vettük az irányt, ahol ellátogattunk a híres kegytemplomba. Itt, Mária kegyhelye előtt egy rövid időre mindenki elcsendesedett és átszellemült. A gyerekek is megérezték a hely különleges hangulatát – megható pillanat volt látni, ahogy áhitattal figyelték a templom belső terét és a szobrot, amely annyi zarándoknak nyújtott már vigaszt.

Ezután végig sétáltunk a híres zarándokúton, ahol évről évre ezrek gyalognak fel a Kis- és Nagy-Somlyó közötti nyeregbe. Mi is megtapasztaltuk a természet közelségét, a friss levegőt és a csendet, amit csak a madarak éneke tört meg. A gyerekek lelkesen fedezték fel az ösvényt, és sokan elgondolkodtak azon, milyen lehet zarándokként hosszabb utat is bejárni.

A nap végén a híres csíksomlyói forrás vizéből kortyoltunk – a friss, tiszta víz jól esett a gyaloglás után, és jelképesen is lezárta a zarándoklat jellegű utat.

Visszafelé szállásunk felé még egy fontos állomás következett: meglátogattuk a mádэфalvi veszedelem emlékművét, ahol megemlékeztünk a hősiesszékelyekről, akik életüket veszítették

a 1764-es tragikus esemény során. A gyerekek közösen elhelyezték a koszorút, így nemcsak a jelenben éltek meg az összetartozást, hanem a múlt előtt is tisztelettel adóztak.

Ez a kirándulás nemcsak új ismeretekkel gazdagított minket, hanem közösségként is közelebb hozott egymáshoz. Gyerekek és felnőttek egyaránt maradandó élményekkel térhettek haza – történelmi felfedezésekkel, lelki élményekkel és a természet szépségével a szívükben.

6. nap 2025. június 16. hétfő

Az utolsó napunk is korán indult – még sötét volt, amikor útnak eredtünk, hogy a Tordai sóbánya nyitására odaérjünk. Ahogy megérkeztünk, már a bejáratnál éreztük, hogy valami különleges helyre lépünk be. Több emelet mélységbe vezető, látványos lépcsősoron haladtunk lefelé, mígnem egy hatalmas föld alatti csarnokba értünk. A tér nagysága lenyűgöző volt – sétálgattunk, kipróbáltuk, hogyan verődik vissza a tapsunk hangja a falakról, és figyeltük, hogyan terjed a hang ebben az óriási üregben. A legalsó szinten még csónakázni is lehetett a sós tavon – különleges élmény volt a föld mélyén.

Felfelé már panorámalifttel mentünk – innen beláttuk az egész bányacsarnokot, ami így fentről még lenyűgözőbbnek tűnt.

Ezután megálltunk egy rövid pihenőre a Királyhágónál, ahol még egyszer elbúcsúzhattunk a hegyek látványától. Atléptük visszafelé a Székelyföld határát, egyre csendesebb lett az utazás – mindannyian tudtuk, hogy közeledik a búcsú pillanata.

Hazafelé még megálltunk Nagyszalontán, ahol megkoszorúztuk Arany János szülőházát.

Estére hazaértünk. Fáradtan, de lelkesen meséltünk az élményeinkről – és azóta is sokszor felidézük ezt az utazást, ami mindannyiunk számára maradandó emlék marad.

A beszámolót készítő kísérőpedagógusok:

Szabóné Demeter Edit
dr. Deák Imre
Mészáros Gábor
Vásárhelyiné Ficsór Katalin